

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie dyscyplinarnej lekarza A. R. obwinionej o popełnienie czynu z art. 1 ust. 3 Kodeksu Etyki Lekarskiej oraz par. 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z 6 kwietnia 2020 r. w sprawie rodzajów, zakresu i wzorów dokumentacji medycznej oraz sposobu jej przetwarzania w zw. z art. 53 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich

na posiedzeniu w dniu 11 lutego 2026 r. w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej w trybie art. 531 § 1 k.p.k.

na skutek kasacji wniesionej przez pełnomocnika Wspólników C. S.C od orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego z dnia 22 października 2021 r., sygn. akt [...] utrzymującego w mocy postanowienie Okręgowego Sądu Lekarskiego [...] o umorzeniu postępowania z dnia 24 maja 2021 r., sygn. akt [...]

p o s t a n o w i ł:

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;
2. kosztami postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 maja 2021 r. Okręgowy Sąd Lekarski [...] po rozpoznaniu sprawy obwinionej lekarz A. R. o nieetyczne postępowanie polegające na braku niezwłocznego sporządzenia dokumentacji medycznej pacjentki H. R. po udzieleniu świadczeń zdrowotnych w Indywidualnej Praktyce Lekarskiej A. R. w K. w okresie od 27 września 2011 r. do 10 lutego 2015 r., co jest

naruszeniem art. 1 ust. 3 Kodeksu Etyki Lekarskiej oraz par. 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z 06 kwietnia 2020 r. w sprawie rodzajów, zakresu i wzorów dokumentacji medycznej oraz sposobu jej przetwarzania w zw. z art. 53 ustawy z dnia 02 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich, na podstawie art. 63 pkt 4 w zw. z art. 64 ust. 3 ustawy o izbach lekarskich umorzył postępowanie w sprawie, wobec ustania karalności zarzuconego obwinionej czynu.

Na wskazane postanowienie OSL, pismem z dnia 20 lipca 2021 r. zażalenie złożył pełnomocnik Wspólników C. S.C, zaskarżając rozstrzygnięcie Sądu I instancji w całości, na niekorzyść obwinionej lek. A. R.

Postanowienie to zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Naczelnego Sądu Lekarskiego z dnia 22 października 2021 r. w sprawie [...].

Od powyższego orzeczenia kasację wniósł pełnomocnik wspólników C. S.C, zaskarżając je w całości zarzucił rażące i mające istotny wpływ na orzeczenie naruszenie art. 64 ust. 4 ustawy o izbach lekarskich, mimo że zarzucane przewinienie dyscyplinarne zawiera znamiona przestępstwa w efekcie czego doszło do niezasadnego zastosowania art. 63 pkt. 4 ustawy cytowanej wyżej i umorzenia postępowania wobec przedawnienia ścigania przewinienia dyscyplinarnego.

Zarzucając powyższe pełnomocnik wniósł o uchylenie zaskarżanego orzeczenia i przekazanie sprawy Naczelnemu Sądowi Lekarskiemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację wniesioną w niniejszej sprawie należało pozostawić bez rozpoznania.

Według art. 531 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację, jeżeli m.in. nie odpowiada ona przepisom wymienionym w art. 530 § 2 k.p.k., a więc w szczególności art. 429 § 1 k.p.k., który obliguje do odmowy jej przyjęcia z powodu wniesienia po terminie, przez osobę nieuprawnioną lub niedopuszczalności z mocy ustawy.

Należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 95 ust. 1 u.o.i.l od prawomocnego orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego, kończącego postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarzy, stronom, ministrowi właściwemu do spraw zdrowia i Prezesowi Naczelnej Rady Lekarskiej przysługuje kasacja do Sądu Najwyższego w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia.

W niniejszej sprawie niewątpliwie Wspólnicy C. S.C nie posiadają statusu ani oskarżyciela, ani obwinionego, a zatem omówienia wymaga status osoby pokrzywdzonej.

Na gruncie odpowiedzialności dyscyplinarnej lekarzy status pokrzywdzonego reguluje art. 57 ust. 1 ustawy o izbach lekarskich, stanowiący *lex specialis* do art. 49 § 1 k.p.k. Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy o izbach lekarskich, pokrzywdzonym jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przewinienie zawodowe. Ustawodawca odwołał się zatem do konkretnego przewinienia zawodowego, co powoduje, że na gruncie okoliczności z nim związanych należy rozważać kwestię naruszenia lub zagrożenia dobra prawnego, a przewinienie zawodowe polega na naruszeniu etyki zawodowej lub przepisów związanych z wykonywaniem zawodu lekarza.

Ze względu na fakt, że czyn zarzucany obwinionej miał polegać na braku niezwłocznego sporządzenia dokumentacji medycznej pacjentki H. R. po udzieleniu jej świadczeń zdrowotnych, a w sprawie nie zostało wykazane, aby przez sporządzenie historii leczenia H. R. nastąpiło bezpośrednio naruszenie dobra prawnego Wspólników C. S.C, należało uznać, że osoby te nie mogły zostać pokrzywdzone tym czynem. Za przyjęciem powyższego wskazuje również treść uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 30 kwietnia 2018 r., sygn. akt [...] z którego wynika, że: „Sąd nie dokonywał oceny rzetelności i wiarygodności kwestionowanej przez stronę pozwaną dokumentacji lekarskiej z przebiegu leczenia powódki przez lekarza psychiatrę A. R., dokumenty te nie stanowiły podstawy ustaleń w sprawie (...). Z tych względów bez znaczenia dla przedmiotu postępowania była pozostała dokumentacja powołana dla oceny rzetelności jej

sporządzenia (m.in. powiadomienie o popełnieniu przestępstwa, wpisy CEIDG, harmonogram wizyt lekarskich)".

Oznacza to, że złożona w tej sprawie kasacja pochodzi od osób nieuprawnionych, a zatem należało odmówić jej przyjęcia. Skoro jednak wadliwie przyjęto kasację wniesioną przez pełnomocnika, to obecnie, gdy nadano jej bieg, należało orzec o pozostawieniu jej bez rozpoznania, a o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k., art. 637 § 1 k.p.k. i art. 112 pkt 1 u.o.i.l.

[M. T.]